

Kihajtogatott mozdulat

Barabás Zsófi
kiállítása

Deák Erika Galéria,
2020. május 29. – szeptember 19.

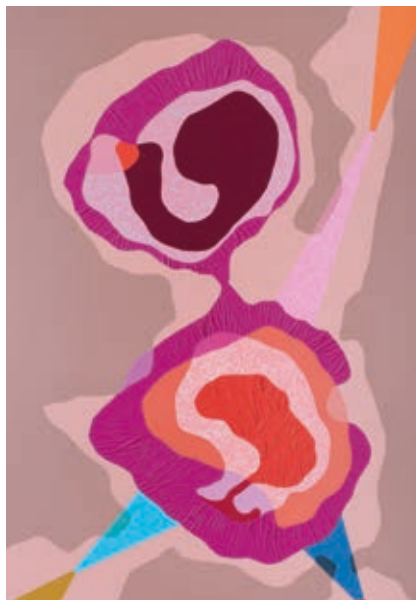
Dimenziók között

Áttekintő tárlat

Kepes Intézet, Eger,
2020. május 28. – augusztus 30.

A 20. század első felében a nyugati országok társadalmi válsága, a háborúk társadalomra gyakorolt hatása alapvetően megváltoztatta a művészetről alkotott képet és magát a művészetet. Hazánkban a klasszikus, illetve folklorisztikus hagyományokon nyugvó szobrászi megformálás (többek közt Ferenczy Béni, Vedres Márk, Pátzay Pál, Kerényi Jenő, Csikász Imre) mellett hangsúlyossá vált a szociális érzékenységgű témák megjelenése. Az erős kifejezési vágy számos új, párhuzamosan kialakuló, lendületes irányzathoz vezetett. Az avantgárd, progresszív törekvésekhez kapcsolódó irányzatoknak és jeles képviselőinek – akik a jelen áttekintő tárlaton is szereplő modern magyar szobrászat nagyjai, Bokros Birman Dezső, Mattis Teutsch János, Martyn Ferenc, Schaár Erzsébet, Barta Lajos és Vilt Tibor – fegyvere a lázadás, a hagyományos művészeti formák felbontása és új kifejezésformák keresése. Művészetük a formákat elváltak, a kifejezés fokozása érdekében sokszor torzítja, felbomlik az arány és a rend, hogy az új dimenziók új világhoz vezessenek.

Barabás Zsófi a kortárs magyar festészet egyik legtöbbet hivatkozott fiatal alkotója. Kifejezés módja már korán kialakult, karrierje során ezt az egyéni stílust újítja és fejleszti tovább. Csak rá jellemző organikus formáit olykor geometrikus részletek törik meg, önrerenciális munkái egyszerűségükről, ismétlődő szín- és formaturúkról, a különlegesen megmunkált felületekről, a monokróm palettáról és a szabadkézi vonal vezette rajzosságról ismertek. Festményei megkérdőjelezhetetlenül maiak annak ellenére, hogy az absztrakt festészet formális nyelvének tradícióját használják. Olaj-akrilvásznon technikával készített művei éppen annyira szubjektívek és ösztönösek, mint amennyire tervszerűek és szisztematikusak. Képein a mozgás átalakuló pillanatát látjuk, mozgásformák állandóan közelítő és távolodó motívumát. Festményei mellett most először láthatja a közönség annak a kísérletezésnek az eredményét, amely az utóbbi egy évben Barabást leginkább foglalkoztatta. Egy meghívásnak eleget téve a Kecskeméti Acél Szimpóziumon alkalma volt műveit fémszobrokba is átültetni, rajzait kihajtogatni és térben is megvizsgálni. A kiállításon új szobrait is bemutatják, melyek által nem pusztán festményei nyernek új értelmet, de új távlatok is nyílnak Barabás Zsófi művészetében.

BARABÁS ZSÓFI: *Emelkedő*, 2019, olaj, akril, vászon, 150×100 cm

Citokin vihar

Pacsika Rudolf
kiállítása

Horizont Galéria,
2020. május 27. – július 1.

Pacsika Rudolf sokszínű, behatárolhatatlan képzőművészeti tevékenységet folytat. Fontos számára, hogy szándékai ugyanolyan energiatelten, közvetlen hatással jelenjenek meg egy technikailag nehezen kivitelezett komputerinstallációban, mint a legegyszerűbb vonalrajzban. Ennek megfelelően a rendkívüli szabadság, ahogy alkotásainak megjelenési formáit változtatja: szobor, fotó, videó, animáció, vázlatok, festmény, kinetikus szobrászati elemek, meghökkenítő egyensúlyi szituációk, speciális projektek.

A kiállítóterben esetleg szokatlannak tűnő dolgok, a vizuális, popkultúrális, művészettörténeti, gazdasági vagy politikai természetű referenciák egy olyan rendszer montázselemei, amelyekkel a létező, magát pragmatikusnak vélő világot és nyelvet érezhetjük abszurdnak. Noha Pacsika szemlélete alapvetően intellektuális, szerinte a képzőművészet feladata kikapcsolni a kultúrának azt a verbális módját, ami akadályozó és alkalmatlan a világ megismerésére, ítéletek alakítására. Műveinek egyszerre lehetségesen racionális, metafizikai és mindezeket megkérdőjelező olvasata. Alkotói érzékenysége, amely egyszerre komoly, játékos és mély, sosem fullad melankóliába.

PACSIKA RUDOLF: *Citokin vihar*, 2020

BOKROS BIRMAN DEZSŐ: *Scheiber Hugó portréja*, 1933, bronz, 30,5×23,5×28 cm

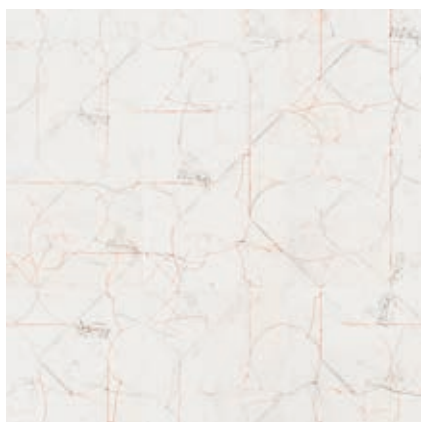
Két nap, két hét

Attalai Gábor,
Gémes Péter, Vera
Molnar, Szij Kamilla,
Türk Péter

Vintage Galéria, 2020. június 2–26.

A kiállítás címe Attalai Gábor két művéből való. A tárlaton olyan művek kerülnek bemutatásra, amelyekben a művészek különféle ismétléstípusokat használtak fel az alkotás során. Attalai Gábor (1934–2011) „időbélyegzései” (*Egy nap, Két nap, Két hét*, 1972) esetében a művön belüli ismétlés a különböző időszakmentumok közös térbe rendezését eredményezi.

Gémes Péter (1951–1996) az ismétlés egy másik formáját, a ritmikus tagolást alkalmazta *Napló – Egy hét* (1994) című műve elkészítésekor. A mű egyes lapjai lineáris sort alkotnak, olvasatuk időbeliséget eredményez. Türk Péter (1943–2015) az ismétlés harmadik fajtáját, a szimmetriát használta ki *Forró vágyam árnyékában ülni...* (1993–1994) című sorozatának elkészítésekor. Türk egy előre meghatározott mozdulatsor szerint dolgozott, a lapokra vetülő lombok árnyékát ecsetvonásokkal festette meg, majd a papír hajtogatásával egymásnak préselte a fekete zománcfestékes felületeket. Szij Kamilla (1957) munkája ugyanazt a dolgot érzékelteti térben és időben is megismételve: a vonalat. A mű mellőzi a zárt rendszerben való ismétlődést, a széria térben és időben végtelenségig folytatható lenne. Vera Molnar (1924) a generatív alkotásmód révén a véletlen bevonásával a fokozatos variálódást és a transzformációt alkalmazta a számítógép és egy algoritmus segítségével létrehozott *Electra* (1983) című sorozatán. Az ismétlődés mechanizmusa szükségszerűen mindig nem ismétlődő elemeket is magában foglal: az egyszerű és a váratlant.

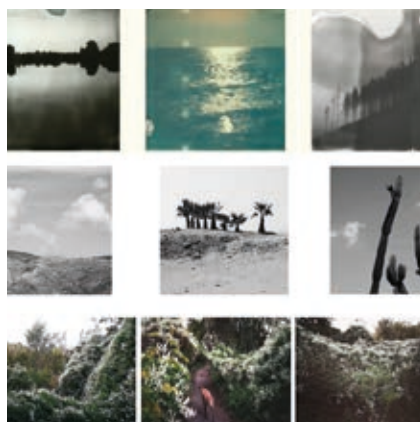

SZIJ KAMILLA: *Cím nélkül*, 2015, hidegtű, 180×180 cm

Belső tájak A RANDOM csoport kiállítása

Ybl Budai Kreatív Ház,
2020. július 31-ig

A kiállításon a RANDOM művészeti csoport három alkotójának, Kolozsi Bea, Mucsy Szilvia és Pataki Ágnes fotográfusoknak a munkáit tekinthetik meg a látogatók. A tárlat nem véletlenül kapta a *Belső tájak* címet, hiszen olyan tájfényképeket, különleges utazásokról, országokról, vidékekről készült fényképes alkotásokat mutat be, amelyek az „álm-táj” központi koncepcióhoz kapcsolódnak. A három különböző karakterű fotóművész egyéni perspektívája e gondolat körül fonódik össze. „A líraiság, az engedékenység, a történni hagyás olyan finomra hangolt képi világokat eredményeznek, amelyek a világhoz való poétikus viszonyulás miatt szokatlanok és különösen elbűvölőek” – írja a tárlat kapcsán a kiállítást kurátora, Lovass Dóra. A képeken sajátos módon és egyedi hangsúllyal jelennek meg a technikai és egyéb képi „hibák”, mint például a polaroid technikából eredő roncsolódás, elszíneződés, amelyek ezáltal is képesek álomszerűséget, időtlenséget sugározni.

KOLOZSI BEA, MUCSY SZILVIA és PATAKI ÁGNES: *Belső tájak*

Én kicsi szörnyem

Szörnyek és
képzeletbeli lények
a gyerekkönyv-
illusztrációban

Deák 17 Gyermek és Ifjúsági
Művészeti Galéria,
2020. június 2. – július 3.

A kiállítás középpontjában a kortárs magyar gyermekkönyvek szörnyképei és az *Én kicsi szörnyem* című rajzpályázat gyerekköltésai állnak. A tárlat lehetőséget ad a közös gondolkodásra arról, hogy a belső félelmek vizualizálása miképpen segít a gyerekek szorongásainak leküzdésében. A szörnyek ábrázolása meddig szorongásoldó és ettől kezdve szorongáskeltő jelenség? Miképpen kapcsolódnak a mai szörnyek az emberiség kollektív emlékezetében tárolt megannyi, archaikus képzeletbeli szörnyhöz?

Kiállító művészek: Baranyai (b) András, Bölecz Lilla, Cselőtei Zsófia, Dániel András, Felvidéki Miklós, Ferth Tímea, Grela Alexandra, Hanga Réka, Herbszt László, Horváth Ildikó, Kállai Nagy Krisztina, Kecskés Judit, Kun Fruzsina, Kürti Andrea, M. Nagy Szilvia, Makhut Gabriella, Maros Krisztina, Metzinger Eszter, Molnár Jacqueline, Nagy Norbert, Nagy Zoltán, Orosz Annabella, Remsey Dávid, Rényi Krisztina, Rufusz Kinga, Szegedi Kata, Szimonidész Hajnalka, Takács Mari, Vihart Anna. Kurátor: Révész Emese.

GRELA ALEXANDRA illusztrációja Lázár Ervin *A hétfejű tündér* című kötetéhez (Csimota Kiadó, 2015)